

**Conclusions de les
primeres jornades**

ELS DIARIS DE LES ESCOLES

AVUI

PREMSA CATALANA, S. A.

**institut de ciències
de l'educació**

ice

Universitat de Barcelona

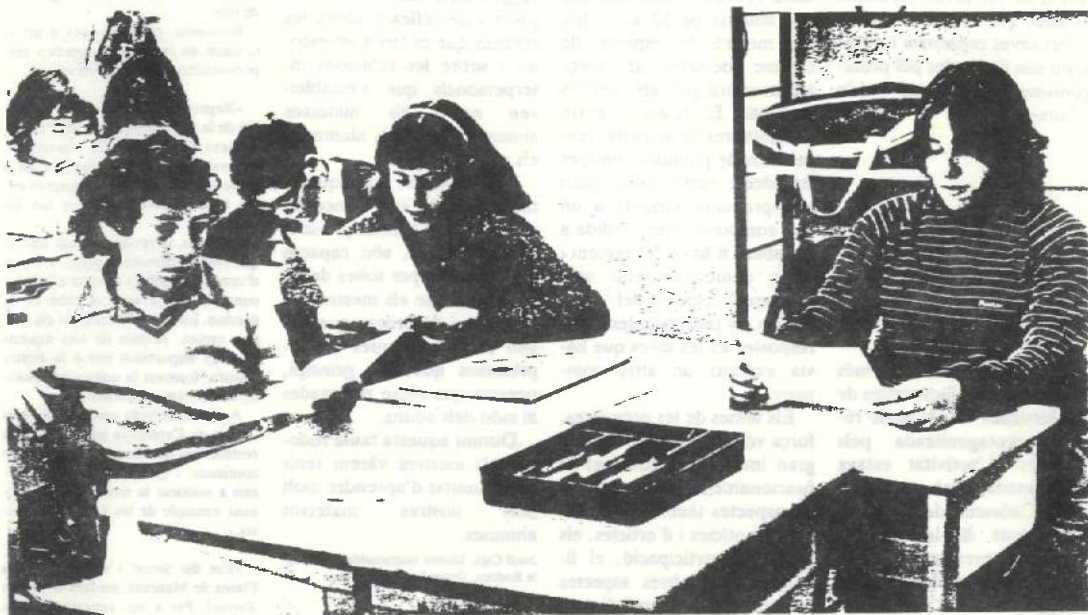
**Conclusions de les
primeres jornades**

ELS DIARIS DE LES ESCOLES

AVUI
PREMSA CATALANA, S. A.

INSTITUT DE RECERCA
DE L'EDUCACIÓ
ice
Universitat de Barcelona

Primeres Jornades "Els diaris de les escoles"

Els dies 17 i 18 d'abril passat van tenir lloc a Barcelona les Primeres Jornades «Els diaris de les escoles», dins dels actes organitzats pel diari «Avui» amb motiu del seu desè aniversari, i amb la col·laboració de l'ICE de la Universitat de Barcelona.

En aquestencontre, hi participaren alumnes i professors. A les sessions del matí s'exposaren nou experiències sobre el procés d'elaboració d'un diari escolar. Mestres i alumnes de cada escola van explicar com havien dut a terme aquesta tasca al seu centre.

A la tarda, només hi van intervenir els professors. Es presentaren ponències que tractaren diferents aspectes relacionats amb el tema del diari escolar.

La dinàmica de treball, per tant, partia de la presentació d'informació: comunicacions, ponències i taules rodones; després, en grups, es feia la reelaboració de la informació rebuda, un cop recollida l'aportació de tots.

Tot seguit, presentem uns documents que esperem que donaran idea del desenvolupament de les Jornades, alhora que poden ser unes eines de reflexió sobre el tema. En concret, en primer lloc, Jordi Caja, mestre i responsable de la taula rodona amb vuit alumnes responsables de revistes escolars que havien presentat comunicació, descriu el desenvolupament d'aquesta trobada. «Els alumnes, en aquesta taula rodona —diu Jordi Caja—, van de-

mostrar que si se'ls té confiança i se'ls responsabilitza, són capaços de respondre per sobre de les capacitats que els mestres els suposem i de provar que poden assumir tasques i compromisos que, en principi, pensem que estan reservades al món dels adults». Això resta palès, precisament, en la transcripció de les intervencions d'alguns d'aquests alumnes representants de les revistes escolars que trobareu a continuació.

Després, s'inclouen les conclusions de les Jornades, elaborades en forma de proposta. Finalment, dos textos de reflexió personal.

Conxita Macià parla de les revistes escolars: «Són una mostra de la vida de les esco-

les, de l'aprenentatge que implica l'alumne, que significa per a ell alguna cosa més que llegir o escoltar conceptes, fets i dades, i que intentar recordar-ho en el moment oportú. Fer una revista escolar significa per a l'alumne projectar-se, crear a partir de la llengua camins de comunicació que encara no ha trepitjat, conèixer millor els companys que treballen en el projecte comú, i junts cercar solucions a problemes que es plantegen al llarg del procés».

Jordi Verrié, per la seva banda, fa una evolució històrica dels periòdics d'escola: «Cal de veritat —conclou— que deixem, progressivament, que els escolars aprenguin a fer, ells mateixos, el seu periòdic, per abocar-hi

les seves formes expressives genuïnes, per exposar-hi les noves raons divergents de les dels adults, per manifestar-hi el seu esperit crític, i per insinuar-hi les seves afeccions actuals, que es poden traduir en les seves capacitats futures si no són coartades pel protagonisme innecessari dels adults».

A) La taula rodona

Jordi Caja

Un dels moments més emocionants i aïllonadors de les Jornades fou la taula rodona protagonitzada pels alumnes. L'activitat estava programada, però no preparada. Cadascun dels vuit representants de les revistes que havien presentat comunicació se'n va assabentar pocs moments abans d'iniciar-se, i tan sols van disposar de deu minuts per redactar l'opinió sobre la seva revista.

Moments abans d'iniciar la taula rodona, van llegir la seva ressenya per evitar repeticions i establir entre els membres de la taula un acord previ per no trepitjar-se el terreny. La sorpresa fou que cap dels vuit participants no es repetí, i que cadascú remarcava i aprofundia un tret característic, i allhora fonamental, de les revistes escolars.

Iniciada la taula rodona, el fet de presentar aquest ventall de característiques des de postures intel·lectuals (Bellesguard), emotives (Emma), encoratjadores (Tot de Tots), organitzatives, etc., sobre el mateix tema i amb la finalitat d'assolir el mateix objectiu, fou prou engrescador per animar la resta de companys a plantejar les preguntes que

havien preparat moments abans en petit grup, i les que anaven sorgint a mida que avançava la taula rodona.

El desenvolupament de la taula rodona, moderada per una alumna de 12 anys, fou una mostra de respecte, de civisme i de saber estar força aïllonadora per als mestres presents. El respecte entre els membres de la taula, tant pel torn de paraules com per les idees, restà palès quan una pregunta dirigida a un dels components era cedida a qui abans n'havia fet esment i havia demostrat tenir més clar aquell aspecte del tema, o quan un recolzava les seves respostes en les idees que havia exposat un altre company.

Els temes de les preguntes, força variats, demostraren un gran interès per conèixer el funcionament, l'organització, els aspectes tècnics, la selecció de notícies i d'articles, els graus de participació, el finançament i altres aspectes que tenen una relació directa amb les revistes escolars.

Preguntes com:

—¿Quins problemes teniu per trobar material?

—¿Qui tria els càrrecs?

—¿Quina participació hi tenen els pares?

—¿Què és el més feixuc a l'hora de fer la revista?

—¿Qui paga «Tot de Tots»?

—¿Quantes hores hi dediqueu?

—¿Quines són les parts més llegides?

—La revista, ¿té interès perquè és gratuïta o pel seu contingut?

—¿En quin grau han d'intervenir els mestres en la confecció de la revista?

Són algunes de les qüestions que es plantejaren als membres de la taula i que demostren la inquietud i l'interès pel tema, i la bona preparació d'aquests representants dels diferents consells de redac-

ció, allhora que evidencien el treball i la reflexió que han realitzat amb cadascuna de les seves revistes.

Totes aquestes preguntes suggereixen línies d'investigació i de reflexió sobre les revistes que es fan a les escoles i sobre les relacions interpersonals que s'estableixen entre els mateixos alumnes i entre els alumnes i els mestres.

Els alumnes, en aquesta taula rodona, van demostrar que si se'ls té confiança i se'ls responsabilitza, són capaços de respondre per sobre de les capacitats que els mestres els suposem i de provar que poden assumir tasques i compromisos que, en principi, pensem que estan reservades al món dels adults.

Durant aquesta taula rodona, els mestres varem tenir l'oportunitat d'aprendre molt dels nostres mateixos alumnes.

Jordi Caja. Mestre responsable de la Taula Rodona. Equip Seminari Avui.

A continuació, reproduïm alguns dels textos elaborats pels vuit representants dels consells de redacció de les escoles per ser llegits a la taula rodona. S'han transcrit tal com els varen escriure els autors.

«Jo sóc Jaume Badosa, del Consell de Redacció de *Tot de Tots*, de l'escola pública Castanyer. Per a mi, la revista significa una responsabilitat que s'ha de complir i que fa que ens mentalitzem i que comencem a conèixer més a fons temes que semblen poca cosa, però que cada vegada que vas endinsant-t'hi semblen més interessants.

Nosaltres varem ser elegits com a components del Consell de Redacció i, al principi, em semblava que no estaria capacitada per a fer aquesta tasca, però al final hi vaig accedir. Al principi em costà adaptar-me; buscar informació, passar-la en net, eren coses noves per a mi, però personalment crec que ara, si em tornessin a demanar per a formar part del Consell, contestaria: «Sí».

Sí, pels coneixements que aporta formar part de la revista.

Sí, pel divertit que és compaginar, dibuixar, etc.

Sí, per la satisfacció de veure publicats els teus esforços.

Per a mi, aquestes revistes són molt importants perquè cada cop fem possible que el català sigui cosa de tots.

Resumint, crec que, per a tot el Consell de la revista, significa responsabilitat, gresca i satisfacció.»

«Represento el Consell de Redacció de la Revista *Pejades*, de l'escola Annexa de Girona, i he intentat fer una valoració del que significa per a mi la revista i del que hem après entre tots aquestes Jornades tan interessants.

Per a mi, la revista és molt útil, ja que treballem molt en equip, i a més d'aprendre molt la llengua catalana, convivim força amb el món de la premsa. Intentem reconèixer els nostres errors. A part de tots aquests fets tan importants per a la nostra cultura, formem la nostra personalitat i convivim socialment.

Aquesta trobada amb tots els nois i noies de Catalunya que fan la seva revista, ens ha donat moltes ànims de continuar, i tornem a Girona disposats a millorar la nostra revista prenent exemple de les vostres propostes.»

«Em dic Serafi i són de l'escola Flama de Manresa, on fem la revista *Xarriol*. Per a mi, aquesta jornada ha estat molt interessant per unes quantes raons:

La primera és perquè he pogut conèixer una sèrie de persones, en concret nois i noies, i hem pogut fer amistat...

En segon lloc ha sigut una experiència que ens ha donat a conèixer altres revistes i escoles i veure com funcionaven.

Per a mi, la revista significa un espai on tant alumnes, com mestres, etc., expressen les seves coses i, a més, ens ajuda a conèixer una mica el món periodístic, etc., perquè vas a la impremta, fas reportatges, etc.

Així, també, amb el vostre ajut, veure les vostres revistes ens ajudarà a tenir més idees.»

B) Conclusions

Després de dos dies d'intercanvi d'experiències i de discutir i d'analitzar diferents aspectes relacionats amb les

publicacions escolars, es va arribar a unes conclusions, elaborades en forma de proposta, a la darrera sessió de treball:

1. Que la publicació escolar sigui considerada com a part del projecte educatiu del centre i com a mitjà interdisciplinari de relacionar aprenentatges de les diferents àrees, a més de la funció específica que pugui exercir per transmetre aprenentatges concrets.

2. Que la publicació serveixi per fer viure la dinàmica del centre a tots els implicats —alumnes, pares i mestres— i que sigui un canal de participació sense exclusió de ningú.

3. Que la revista sigui no solament una tècnica de treball a l'aula i a l'escola en general, gràcies a la seva inclusió en el projecte pedagògic del centre, sinó també un mitjà per difondre la nostra cultura, un element dinamitzador amb incidència al barri o al poble.

4. Demanar la realització d'unes Segones Jornades «Els diaris de les escoles», que se celebrarien l'abril de l'any vinent, per tal de continuar investigant a partir de la comunicació d'experiències i l'aportació del treball que aquest any es pogués fer relacionat amb: el contingut, l'estructura, la forma i l'estètica de la publicació, diferents formes d'animar i d'equilibrar la participació, tractament de la informació, grau d'implicació i participació del mestre, anàlisi dels aprenentatges grans i petits que es poden produir en l'àmbit lingüístic, la censura, les diferents funcions dins d'un diari, etc.

Finalment, es va veure la necessitat de crear un fons de revistes escolars convenientment classificades per posar-les a l'abast de qui les vulgui consultar.

C) Les revistes escolars

Conxita Macià

Fer un diari a l'escola no és cap novetat. Molt abans que Celestin Freinet experimentés les tècniques d'elaboració de premsa a l'escola, ja hi havia antecedents d'aquest tipus de publicacions.

En els últims anys, molts centres docents han intentat elaborar un diari o revista escolar; uns ho han aconseguit, i actualment editen publicacions que tenen una certa regularitat, i d'altres ho han hagut de deixar, principalment, i segons el seu testimoni, per la falta de participació.

Durant el curs 1984-85, vaig organitzar un seminari al diari «Avui» dins el projecte «L'Avui a l'escola», en què varen participar representants de diferents escoles de Barcelona. Varen ser uns encontres molt interessants i els assistents pogueren intercanviar informació, plantejar-se problemàtiques comunes i comparar els diferents tipus de publicacions escolars, que els consells de redacció de les escoles m'han enviat en aquests últims quatre anys.

Els temes anaren sorgint, la problemàtica era àmplia; qüestions com el finançament, la publicitat, la distribució, els criteris per seleccionar els textos que s'havien de publicar, varen ser debats, però sempre tornà a sorgir el problema que els preocupava: la falta de participació, com aconseguir motivar els alumnes, els mestres i els pares.

Penso que realment el paper de la motivació, com a

element optimitzador de qualsevol aprenentatge, és important, i que cal trobar formes engrescadores que animin els nois, els mestres i els pares a participar, però crec que realment hi ha una qüestió prèvia que cal plantejar-se: el perquè de fer un diari.

¿Per què fer un diari a l'escola? ¿Quines són les finalitats educatives que pretenem, quin paper juga dins el projecte pedagògic de l'escola? ¿Quins aspectes intervenen en l'elaboració d'una publicació escolar que pugui servir als alumnes per passar a altres aprenentatges curriculars o quotidians de la seva vida? ¿Quines capacitats d'aptituds i d'actituds poden ser optimitzades mitjançant la participació dels nois i les noies en el procés d'elaboració d'un diari escolar?

Totes aquestes preguntes, i moltes més, caldrà que se les plantegi el grup que vulgui promoure l'elaboració d'una revista escolar, perquè són les finalitats que en marcaran les metodologies i el procés a seguir, i serà aquest darrer aspecte, el procés d'elaboració, que incidirà d'una manera més directa en l'educació dels aprenents. El resultat —és a dir, el producte—, és secundari (també cal tenir-ne cura, però serà la conseqüència d'una tasca ben feta si el procés ha estat l'adient).

El producte —és a dir, el diari acabat— pot ser, evidentment, el reforç necessari i gratificador que animi a continuar la tasca empresa, però el procés d'elaboració és el que vehicula els aprenentatges.

Crec que l'aprenentatge significatiu es produeix quan l'aprenent projecta la seva acció, modificada per allò que ha après. Aquest és un fet que els dies 17 i 18 d'abril vàrem poder constatar durant les jornades de treball. Els

nois i les noies representants de diferents diaris escolars, quan varen participar-hi lliurement, van esmerçar el seu temps a explicar com vivien l'elaboració d'un diari. Gairebé cap no va fer menció de la forma, del producte un cop acabat.

La finalitat pedagògica d'elaborar un magnífic diari, o revista escolar, planificat i dirigit, dissenyat i escrit pràcticament pels mestres, els pares i altres professionals, fins i tot del món de la premsa, és una, i la d'una publicació en què el procés d'elaboració, la selecció de la informació, el disseny, la distribució, etc., és a càrrec d'un equip representatiu i rotatiu d'alumnes sota el guiatge i l'orientació dels mestres i/o dels pares, n'és una altra.

En ambdós casos el producte final serà diferent, però també ho serà l'aprofitament didàctic, el qual es veurà molt condicionat pel grau de participació dels alumnes.

Les revistes escolars són una mostra de la vida de les escoles, de l'aprenentatge que implica l'alumne, que significa per a ell alguna cosa més que llegir o escoltar conceptes, fets i dades, i que intentar recordar-ho en el moment oportú.

Fer una revista escolar significa per a l'alumne projectar-se, crear a partir de la llengua camins de comunicació que encara no ha trepitjat, conèixer millor els companys que treballen en el projecte comú, i junts cercar solucions a problemes que es plantegen al llarg del procés.

Crec que, a partir d'un plantejament de finalitats, d'una especificació d'objectius, d'una actitud clara envers el grau de participació dels alumnes, podríem començar a pensar entre tots i donar resposta a qüestions similars a aquesta: ¿de quantes maneres podríem aconseguir

motivar els nois i les noies, els mestres i els pares, per tal que l'elaboració del diari sigui una tasca compartida i no la responsabilitat d'un petit grup, moltes vegades format per un sol mestre i alguns nois?

Conxita Macià. Pedagoga.

D) Evolució històrica dels periòdics d'escola

Jordi Verrié

Encara que s'ha pres com a punt de partida «Els diaris de les escoles», tothom pot entendre que ens referim als «periòdics de les escoles». Una altra cosa és l'entrada de diaris als centres i a les aules i l'aprofitament del fet diari que impregna, com és natural, totes les publicacions escolars, però sense la immediata actualitat quotidiana. De manera que aquestes publicacions, sense perdre el seu arrelament en l'avenir del centre escolar, es fan sempre eco de l'actualitat externa a l'escola.

Però no sempre ha estat així. Si seguim enrera el fil d'aquestes publicacions, ens adonarem del molt que han evolucionat. Per una banda, considerarem la finalitat que es proposaven els redactors i els organitzadors i, per l'altra, el paper dels escolars en la publicació. I, encara, haurérem de relacionar l'evolució d'acord amb els condicionaments pedagògics de cada moment.

Cal dir que cada publicació té aspectes únics, nous, revolucionaris o conservadors, però que entre totes han dibuixat unes etapes generals on s'han perfilat uns prototips ideals que responien a un

esquema extret parcialment de moltes manifestacions coetànies.

Primera etapa

Correspon al segle XIX, cap a la meitat. Ningú no pensava que cada escola pogués editar el seu periòdic. Però els professionals de l'ensenyament —agrupats al voltant del sistema oficial, o seccionats, també oficialment, en les demarcacions provincials sota els aglutinaments de la Normal primer, i després dels «distritos universitarios» i de la seva «inspección provincial de instrucción pública»— comencem a disposar d'unes publicacions que els informen de la conjuntura laboral —trasllats, sous, vacants, disposicions— i, cada vegada més, d'aspectes pedagògics teòrics o pràctics. Aquestes referències, que la redacció extreu de revistes o notícies estrangeres, o bé de voluntàries aportacions de mestres de neguit vocacional, va creant un cos de redactors pedagògics, habitual a cada publicació. La vocació d'escriure és quasi una necessària prolongació de la vocació d'ensenyar per a molts mestres —força de rurals— de mitjan segle XIX. I encara en els nostres dies no són pocs els que en senten el desig.

Era el temps en què començava la «literatura infantil» pensada sempre com a lectures que els condescendents adults es dignaven a escriure per als infants, amb la pretensió que aquests agraisin el gest. Era el temps en què aquesta pretesa «literatura infantil» només s'editava en castellà.

Amb la millor intenció, alguns d'aquells mestres breu-gats en l'edició de les revistes professionals varen pensar que també es podien editar publicacions periòdiques per als nens i les nenes, en la seva

qualitat d'escolars. És a dir, insistint en les matèries d'estudi i fent, d'una possible lectura, una prolongació de les hores lectives. Val a dir que era criteri familiar, social i ensenyant de l'època pensar que el nen no podia perdre el temps, i que de tot i en tot moment s'havia d'aprendre una lliçó classificable entre les matèries dels seus programes escolars sistemàtics.

El repàs de «La Aurora», periòdic d'aquest tipus editat a Madrid a partir del 1851, i el detall del seu sistema econòmic, de distribució, de cos de redacció, de continguts i de proposta ideològica, ha fet trencar de riure qualsevol mestre dels nostres dies. ¿Com és possible —es pregunten— que algú arribés a suposar que aquest farciment extrascolar de continguts, l'alumne escolar se'l llegiria amb goig? ¿Com és possible que en una revista per als escolars es prescindís de la seva opinió i de la seva participació?

Recordem, però, que eren les èpoques en què s'acceptava sense rubor allò de «La letra con sangre entra», i de les quals tota la humanitat didàctica es podia resumir en l'altra dita de «Cada maestrillo tiene su librillito». Si el tenia o no, era ben segur per afirmar, encara que fos de manera peculiar i pròpia, tot allò que imposava el retrògrad sistema oficialitzat d'aplicació general d'aquelles èpoques.

Com «La Aurora», podríem parlar també de «La Colmena», de l'editor Bastinos de Barcelona. Es tractava sempre de publicacions per als escolars, però sense cap mena de participació dels escolars. La finalitat, ben intencionada però desencertada, es completava en un petit desig de guany que millorés els escassos ingressos dels professionals de l'ensenyament.

ment, que s'havien convertit en empresaris editorials.

Segona etapa

Encara que de renovació sempre n'hi ha hagut, l'anomenada «nostra renovació pedagògica» es refereix al segle XX. L'anterior renovació a Catalunya havia revisat conceptes com l'ensenyament en llengua del país o l'ensenyament de la dona (Rexach, 1749), el bilingüisme de resistències (Climent, 1771) o el d'avenç (S. Genis, 1889), l'ensenyament de la geografia local (Flos, 1896)... Però sempre en referència a continguts, sense que establis gaire diferència en la consideració de l'escolar, el qual romania com a subjecte passiu de l'ensenyament.

És la renovació del segle XX que incorpora, com a element dominant, la consideració de l'alumne com a part activa del fet ensenyant. Aquest sentiment domina ben clar en la terminologia instructiva catalana, la qual sap diferenciar perfectament l'acció d'ensenyar o mostrar, que correspon al mestre, i l'acció d'aprendre o prendre, que correspon als alumnes.

A partir d'una sèrie d'experiències dutes a terme en les primeres dècades del segle —«Mont d'Or» de Palau Vera, «Horaciana» de Pau Vila, «Escoles del districte VI» de Jeroni Estrany, «Escola Mossèn Cinto» del Foment Autonomista Català, que dirigí Josep Parunella—, es varen mostrar camins cap al que s'anomenà *escola activa* o *escola nova*, caracteritzada per una consideració preferent de les facultats individuals o col·lectives dels escolars. La tasca del mestre era, com sempre, *ensenyar*, però també *estimular* l'infant perquè resolgués la tasca escolar segons la seva responsabilització i posant en joc les seves afeccions i les seves facultats.

En aquesta època, no hauria estat possible pensar que la renovació es podia dur a terme sense considerar que l'escola era tan gestor de l'ensenyament com el mateix mestre. Per això, en algunes revistes d'escola, ja hi detectem la participació dels escolars, encara que les velles rutines del protagonisme magisterial no desapareguin gaire.

Hi ha un cas notabilíssim, però, que cal recordar: la publicació «Esclats», en petit format dotzè i setze planes, sense cap més altra il·lustració que una petita capçalera, de l'escola Mossèn Cinto. I és clar que hi havia al darrera l'impuls d'aquell deixeble de l'Escola de Mestres que era Josep Parunella, però aquest es quedava en la prudent i discreta posició del mestre autèntic, i deixava que la publicació fos i semblés l'obra exclusiva dels escolars. Una de les motivacions importants eren les recensions de les excursions i visites realitzades.

També recordem títols posteriors, com el «Pèl i Ploma» del Grup Escolar de Girona (1912), fet intel·ligentment per gent gran —intel·ligent però sense participació escolar—; l'«Estelada», dels alumnes i ex-alumnes del Sant Jordi quan la institució ja era menada per Parramon i Tubau; el «Garbí» de l'Escola del Mar, model temperat i ajustat de participació mestre-deixeble; el «Júnior» del Blanquerna o l'«Eulàlia» de l'Institut Tècnic d'igual nom, un xic condicionats tots dos pel dissimulat dirigisme d'ambdues institucions.

Ara, en aquesta etapa, les publicacions escolars ja ho són, dels escolars, si es deixen revisar pels mestres, si responen al projecte pedagògic del centre i saben deixar un lloc més o menys respectable al protagonisme dels ensenyants. Sense exclusivisme,

però, són publicacions on l'escolar és protagonista.

Tercera etapa

Ja el 1929, un mestre de Lleida va conèixer a l'Institut Rousseau l'existència de les tècniques Freinet, que va aplicar a la seva escola.

L'inspector Herminio Almedros es constituí en promotor d'aquestes didàctiques, les quals divulgà amb gran èxit per terres catalanes, sobretot a partir de la visita i les conferències del mateix Celestin Freinet a l'Escola d'Estiu del 1933.

Entre 1933 i 1939, hem pogut detectar més de 50 publicacions diferents d'escoles que havien adoptat aquest sistema. No volem entrar en l'explicació de les tècniques, però sí que hem de remarcar aquesta notable etapa de publicacions d'escola en què l'alumne va aconseguir un total protagonisme. La intel·ligència del mètode és complexa: de fet, consisteix en una pràctica relativament fàcil d'impressió per part de l'infant, que arrossega una sèrie de motivacions i de conseqüències pedagògiques remarcables. Gràcies a la fàcil i atractiva pràctica l'infant desenvolupa les seves facultats i les seves afeccions dins la més absoluta espontaneïtat. La publicació, destinada també a l'intercanvi social amb altres escoles, reuneix tota una tasca preparada en els «llibres de vida» individuals o del col·lectiu de l'aula. I encara que es manifesta, als ulls adults, com una sobrevaloració exagerada del poder creatiu del nen, de la seva facultat d'anàlisi o de la seva facultat crítica, els periòdics Freinet no són pas així, i si arrenquen admiració és només pels valors normals de l'infant quan trobem una via de sortida espontània i una possibilitat expositiva completa, escrita, gràfica o escrita i gràfica.

Quarta etapa

Sembla que, a partir d'aquí, el mestre comprendrà el valor formatiu i complementari del projecte pedagògic que pot representar un periòdic de l'escola. Sembla que el mestre s'hauria de retirar prudentment al paper de moderador de les expansions escolars, al d'insinuador temàtic en l'assumpte del periòdic que pot sorgir de l'escola.

Però no hi ha directrius i, a més, hi ha hagut una llarga aturada del procés des dels temps malaurats en què la guerra proveïa temàtiques per als nens que redactaven i conjuminaven les publicacions Freinet.

Després d'un llarg interval, a poc a poc, els mestres han volgut recrear els periòdics d'escola. Però sense estudi previ de les possibilitats pedagògiques, amb ignorància de tota experiència feta i com a instint didàctic. Han sortit ja cap a 500 publicacions en altres escoles o instituts de les nostres comarques. No es volen copiar, ni existeix cap homologació. Cada una dona una fórmula pedagògica diferent. En general, s'observa encara un excessiva dosi de dirigisme i de protagonisme magisterial. Tot sovint, enyorem l'espontaneïtat —motivable, i estimulable, això sí, pel mestre— i el desenvolupament expositiu de l'infant, que aquest només aconse-

guix en un règim de pràctica corregida però no censurada.

Així i tot, podem estar ben contents del procés sense abdicar de la nostra responsabilitat d'ajudar a perfilar models prou pedagògics per al moment actual. No pas per ser seguits per obligació, sinó proposats com a model sempre rectificable o parcialment acceptable.

Però el que sí que cal de veritat és que deixem, progressivament, que els escolars aprenguin a fer, ells mateixos, el seu periòdic, per abocar-hi les seves formes expressives genuïnes, per manifestar-hi el seu esperit crític i per insinuar-hi les seves afeccions actuals, que es poden traduir en les seves capacitats futures si no són coartades pel protagonisme innecessari dels adults.

Això no té res a veure amb els possibles butlletins d'escola que, raonablement, correspon d'editar a claustres i «apas» per tal d'estimular qüestions d'organització i funcionament dels centres, i de notificació i constància d'ordre de règim intern o de previsions i calendaris d'activitats. En aquest sentit, i amb la corresponent separació visual, aquest butlletins poden ser inclosos en les publicacions pròpiament anomenades d'escola reservades a l'expressió dels alumnes. ●

Butlletí de Mestres número 206

LLISTA DE PARTICIPANTS

<u>Institució</u>	<u>Mestre</u>	<u>Alumne</u>	<u>Diari</u>
E.P.Sta.Maria de Cervelló	M.Gràcia	A.Pascual J.Caballero	Onada
C.P.Torroja i Miret (Vila-seca, Salou)	C.Oliveres T.Mas	J.Paiser M.Muñiz G.Gómez	L'Estel
Escola Bellesguard. (Barcelona)	A.Massagué P.Valero C.Torrents	A.Riera B.Fuertes R.Martínez D.Serrano	El Belles- guard
Escola Abadessa Emma S.Joan de les Abadesses	E.Puigdemunt	M.Fageda J.Soler	Emma
C.P.Madrid (Barcelona)	A.Barrientos	C.Toldrà C.Albalat	
Cap del Negociat de Documentació del Departa- ment d'Ensenyament.	Jordi Verrié	10 alumnes	Pam-Pam
E.P.Agnès Armengol Sabadell	F.Moncusí		
Escola Can Castanyer (Sant Joan Les Fonts)	M.Mallarach P.Cañada	J.Badosa J.Badosa J.Berga	Tot de Tots
Escola Flama (Manresa)	T.Guitart D.Selva	S.del Arco A.Villaplana	Xerriol
Escola Annexa de l'es- cola Normal de Magis- teri.	M.D.Reig J.Corney	E.Torroella D.Alibés	Petjades

<u>Institució</u>	<u>Mestre</u>	<u>Alumne</u>	<u>Diari</u>
C.P.Sant Francesc d'Assís Barcelona.	M.P.Fernández	2 Alumnes	Fin sin Fin
C.P.Mossèn Jacint Ver- daguer (Sant Sadurní d'Anoia)	R.M.Pedret	I.Ortiz R.Lopera	Som
C.P.La Guàrdia (S.Vicenc dels Horts)	M.Lacasta A. de Sancho	P.Martínez S.Vila E.Guerrero	
C.P.Esplai (Barcelona)	S.de Mateo M.C.Martí	J.Berenguer S.González	La Nostra Revista
Escola Municipal Arc Iris (Barcelona)	M.L.Monsó	G.Ferrer I.Stanely S.Morancho	
Escola Casals Gràcia	Josep Alaró		El colom Mis- satger
C.P.Pau Casals (Cornellà)	M.Casas	A.Garcia J.Begarano J.Serrano	Tele-Cole
Jovepres (Agència Infor- mativa Juvenil)	J.Lozano		
Escola Sant Ferran (S.Feliu de Llobregat)		M.Anglada S.Grau A.Castanyeda	"Meu Cole"
Escola Barcelona	M.Sans	B.Raubert U.Garcia M.Ballester M.Terés	L'Enllaç
Escola Mireia (Barcelona)	Elisabet Casasús M.Teresa Pons	A.Caparrós I.Muñoz D.Martínez	Mireia

<u>Institució</u>	<u>Mestre</u>	<u>Alumne</u>	<u>Diari</u>
Directora del Centre de Recursos de Sabadell	M. Muñoz		
Institut Maragall (Sabadell)		A. Bellot M. Codorniu J. Schmidt	Gavina
Servei d'Ensenyament del Català (SEDEC)	M. Naranjo		
Centre d'Estudis Montseny Barcelona	J. Martí	J. M. Figueres J. A. Lecina	
Col·legi La Salle Comtal (Barcelona)	E. Vila	R. Nieto A. Rodríguez	Adesiara
Serv. d'Ordenació Acadèmica Direcció General d'EGB. (País Valencià)	A. Blat		
Direcció Centre de Recursos Pedagògics del Solsonès.	M. T. Gaic		
Col·legi Nostra Sra. del Carme. (Artés)	M. Herms R. Segura	J. Cavet N. Gavesca J. Fàbregas	Xipolleig
C. P. Dr. Sitges Homedes	M. T. Lladó	M. P. López S. Masana G. Serra	Imaginació
Escola Chola	M. Morell	J. Palau L. Simó M. Martínez	Schola
Col·legi Reial Monestir de Sta. Isabel. Barcelona	O. Rey	L. Garcia	L'Esclat

<u>Institució</u>	<u>Mestre</u>	<u>Alumne</u>	<u>Diari</u>
C.P.Pareanton (Granollers)	A.Pérez	M.Guàrdia A.M.López M.Gil F.Pérez	Primeres Notícies
Gabinet d'Ordenació Educativa (Barcelona) Depart. d'Ensenyament	M.Comellas B.Palau T.Carrasco		
Institut de Tortosa Tortosa.	M.Ollé	M.Nofre A.Cardona L.Gas J.Bertomeu A.Subirats	Som-hi
Col·legi Bisbe Moll Tortosa.	J.M.Tomàs		Caliu
Escola Municipal Casas	A.Sesma O.Barrios	A.Brufau N.Celdran	
Escola Normal de Magisteri.Barcelona		L.Llovet	
E.P.Les Corts	M.Montero C.Pujades	I.Sánchez C.Moran	
Col·legi La Farga (Mirasol)	J.Lozano	Antoni Pérez Carles Fité	
C.P. Llibertat Badalona.	M.T.Inglès		
Escola de la Natura CEA (Viladrau)	L.Pagespetit M.Feliu		
Mestra FOPI	N.Fornells		
C.P. Badalona	J.Caja		

TAULA RODONA

Un dels moments més emocionants i alligonadors de les jornades fou la taula rodona protagonitzada pels alumnes. L'activitat estava programada, però no preparada. Cadascun dels vuit representants de les revistes que havien presentat comunicació se'n va assabentar pocs moments abans d'iniciar-se, i tan sols van disposar de deu minuts per redactar la seva opinió sobre la seva revista.

Moments abans d'iniciar la taula rodona, van llegir la seva ressenya per evitar repeticions i establir entre els membres de la taula un acord previ per no trepitjar-se el terreny. La sorpresa fou que cap dels vuit participants no es repetí i cadascú remarcava i aprofundia un tret característic i alhora fonamental de les revistes escolars.

Iniciada la taula rodona, en presentar aquest ventall de característiques des de postures intel·lectuals (Bellesguard), emotives (Emma), encoratjadores (Toto de tots), organitzatives, etc., sobre el mateix tema i amb la finalitat d'assolir el mateix objectiu, fou prou engrescador per animar a la resta de companys a plantejar les preguntes que havien preparat moments abans en petit grup, i les que anaven sorgint a mesura que avançava la taula rodona.

El desenvolupament de la taula rodona, moderada per una alumna de dotze anys, fou una mostra de respecte, civisme i de saber estar força alligonadora per als mestres presents. El respecte entre els membres de la taula, tant del torn de paraules com de les idees, quedà ben palès quan una pregunta dirigida a un dels components, era cedida a qui abans n'havia fet menció i havia demostrat tenir més clar aquell aspecte del tema, o recolzant les seves respostes en les idees que havia exposat un altre company.

Els temes de les preguntes, força variats, demostraren un gran interès per conèixer el funcionament, organització, aspectes tècnics, selecció de notícies i articles, graus de participació, finançament i d'altres aspectes que tenen una relació directa amb les revistes escolars.

Preguntes com:

- Quins problemes tenen per trobar material?
- Qui tria els càrrecs?
- Quina participació tenen els pares?
- Què és el més feixuc a l'hora de fer la revista?
- Qui paga "Tot de tots"?
- Quantes hores hi dediquen?
- Quines són les parts més llegides?
- La revista, té interès perquè és gratuïta o pel seu contingut?
- En quin grau han d'intervenir els mestres en la confecció de la revista?

Són algunes de les qüestions que es plantejaren als membres de la taula i que demostraren la inquietud i l'interès pel tema, la bona preparació d'aquests representants dels diferents consells de redacció, i evidencien el treball i la reflexió que han realitzat amb cadascuna de les seves revistes.

Totes aquestes preguntes suggereixen línies d'investigació i de reflexió sobre les revistes que es fan a les escoles i sobre les relacions interpersonals que s'estableixen entre els mateixos alumnes i els alumnes i mestres.

Els alumnes, en aquesta taula rodona, van demostrar que si se'ls diposita confiança i se'ls dóna responsabilitat, són capaços de respondre per sobre de les capacitats que els mestres els suposem i de demostrar que poden assumir tasques i responsabilitats que en principi pensem que estan reservades al món dels adults.

Durant aquesta taula rodona, els mestres vàrem tenir l'oportunitat d'aprendre molt dels nostres propis alumnes.

Jordi Caja
Mestre (Responsable Taula Rodona)
Equip Seminari Avui

TAULA RODONA (preguntes)

- Es gratuït el "Bellesguard"?
- Per què han perdut l'interès, els de "Xerriol"?
- "Tot i tots", problemes per a trobar material?
(quan n'hi ha massa es guarda)
- Qui tria els càrrecs, Sta. M. Cervelló?
(no n'hi ha cap que mani el grup, tots)
- A l'escola Castanyer, quants són?
(11 mestres i 2 alumnes)
- Per què "Tot de tots" és de format petit?
(per sortir del que és habitual)
- "Petjades", els pares quin paper hi juguen?
(cap)
- Què és el més feixuc a l'hora de fer la revista?
(* St. Joan: la correcció.
* "Petjades": ciclostil, passar a màquina, engrapar. Fer-la és divertit.
*
* St. Joan des Abadesses: engrapar.
* : clixés, ordenar, engrapar.
* Sta. M. Cervelló: li agrada tot.
* passar a màquina.
* Manresa:?)
- La Flama, a qui fan enquestes?
(als mestres, als pares...)
- Qui paga "Tot de tots"?
(subvenció APA, l'escola)
Impressió gratuïta d'una empresa.
Paper gratuït d'una empresa.
Projecte per a l'any vinent: Subvenció de l'Ajuntament, Diputació,
i una Caixa d'Estalvis).
- Què significa PAM?
(P=pares; A=alumnes; M=mestres)
- "Petjades", hores dedicades ara i abans?
(dijous de 12 a 13h. i a les hores del pati)
- A quines hores: durant o després de la classe?
(de 12 a 13h., a casa, a la tarda o al migdia)

- "Bellesguard", què és un superlector?
(quan un alumne llegeix més de cinc llibres per trimestre = diploma)
Ho poden fer?
(sí)
- Com us agradaria que la revista "Emma" influís en els alumnes i pares?
- "Tot i tots", quant ha costat la impressió?
- "Xerriol", heu pensat què interessa als lectors?
- Per què s'escriu a màquina?
(perquè s'entengui)
- "Tot de tots", qui s'encarrega de la portada?
(alumnes, selecció de la mestra i decideix el consell de redacció)
- Quines són les parts més llegides?
 - * entreteniments
 - * cromossometa
 - * guspines
 - * còmics
- "Tot i de tots", té interès perquè és gratuïta o pel contingut?
(no és gratuïta, el que aconseguim de la venda és per "tornar-la a fer")
- Experiència de Sabadell "La Ceba"?
- Entrevistes a gent important?
(president APA, Pere Calders)
- En quin grau han d'intervenir-hi els mestres?
(50%. Si haguéssim de fer-ho sense els mestres no seria possible, però els protagonistes som els alumnes)
- Qui col.labora?
(mestres, alumnes, pares)
- La comissió de la revista està organitzada per mitjà de càrrecs?
- Com es finança la revista?
- Per què han fet la revista divuit escoles?

PARTICIPANTS A LA TAULA RODONA

Elia Torroella Busquets
Escola Annexa de Girona
Revista PETJADES

Jaume Soler i Bertrocich
Escola Abadessa Emma
Revista EMMA

Joan Cabanillas
C.P. Agnès Armengol
Revista PAM-PAM

Josep A. Caballero
C.P. Sta. M. de Cervelló
Revista ONADA

Albert Riera
Col·legi Bellesguard
Revista BELLEGUARDAS

Jaume Badosa
C.P. Castanyer
Revista TOT DE TOTS

Seraff del Arco
Escola Flama
Revista XERRIOL

M. Josepa Isern Capdevila
Escola A. Torroja Miert
Revista L'ESTEL

LES REVISTES ESCOLARS

Fer la revista significa posar en marxa la nostra creativitat i donar-nos la possibilitat d'expressar lliurement el que pensem en col·laboració amb els mestres i el pares.

Quan confeccionem la revista no pensem en altra cosa sinó que sigui el més representativa possible dels interessos de l'escola: el treball a l'aula, per a comunicació amb els pares, com a mitjà de cultura al poble i, a més, fem possible que el català sigui cosa de tots.

La revista ens ajuda a conèixer una mica el món periodístic, a treballar més a fons temes que semblen poca cosa i, sobretot, formem la nostra personalitat i convivim socialment, ja que treballem molt en equip perquè el que representa una revista ho hem fet entre tots. Aquest treball en conjunt ens serveix per veure el que saben fer els altres i, alhora, aprendre-ho, i per discutir el que ha estat positiu i reconèixer els nostres errors.

Hi ha moltes maneres d'organitzar-nos, però en general, no s'obliga ningú a formar part dels nostres consells de redacció. Tots hem estat elegits, i si algú no vol, pot retirar-se.

Al principi et sembla una tasca per a la qual no estàs capacitada, però al final hi accedeixes. Potser et costa adaptar-te, buscar informació, passar-la en net, coses noves per a nosaltres, però creiem que si ara ens tornessin a demanar per formar part del consell contestaríem SI.

Sí, pels coneixements que aporta formar part de la revista.

Sí, perquè és divertit compaginar, dibuixar, etc.

Sí, per la satisfacció de veure publicats els teus esforços.

Creiem que a tots els que formem part dels consells de redacció, la revista significa responsabilitat, gresca i satisfacció.

REVISTA: Pam-Pam

ESCOLA: E.P. Agnès Armengol

LOCALITAT: Sabadell

ALUMNE: Joan

Sóc en Joan, de l'escola Agnès Armengol de Sabadell.

El nostre periòdic es diu Pam-Pam, que significa Pares, Alumnes i Mestres. La revista va néixer ara fa quatre anys, quan a un mestre de quart curs se li va ocórrer la idea de fer un periòdic escolar.

Vam fer una taula rodona amb un representant de cada col·legi en una habitació tancada. El primer consell de redacció es feia a direcció, on es reunien els mestres. Fa un any, ja es va passar a fer en una sala a part, en el segon pis.

Vam començar a fer-ho perquè ens agradava la idea i crèiem que seria una idea molt divertida.

No s'obliga ningú a entrar en el consell de redacció. En elegir-se els membres, si algú no vol, pot retirar-se.

M'agrada fer-ho perquè crec que és una ajuda molt important a l'escola.

Aquí he conegut molta gent, estic molt content de representar el meu col·legi.

Aquesta reunió de l'"AVUI" suposa una forma d'aprenentatge molt bona per a mi i per als altres.

Dono les gràcies al periòdic "AVUI".

REVISTA : Emma

ESCOLA: Abadessa Emma

LOCALITAT: Sant Joan de les Abadesses

ALUMNE: Jaume Solé

Sóc en Jaume Solé de l'Escola Abadessa Emma, del consell de redacció de la revista Emma.

Explico el que a mi m'ha semblat de tot des del moment que va sorgir la idea fins que vam venir aquí. Vam fer unes eleccions, vam sortir deu persones, més les que van sortir per fer els entreteniments. Per a mi va ser un moment molt important, ja que aquest treball en conjunt, em servia per veure el que sabien fer els altres i, ahora, aprendre-ho.

Ara que sóc aquí, em sembla que ha estat beneficiós, ja que he pogut veure coses que a la nostra revista no tenim, que ens han servit perquè la pròxima que surti pugui comptar amb aquestes que li mancaven.

Ahora també he après coses que no només serviran per a la revista, sinó que també serviran per a mi.

Ara no em vull fer mèrits perquè a la revista hi hem treballat tots, i encara que hagi sortit jo per venir aquí a Barcelona, no vol dir que en sabés més que els altres, tots hem treballat en conjunt, o sigui que el que pugui representar aquesta revista ho hem fet entre tots.

He après a parlar davant de la gent, que abans em feia molta por, i en conclusió ha estat beneficiós.

I ara només em cal afegir que ha estat molt divertit.

REVISTA: Tot de tots
ESCOLA: Castanyer
LOCALITAT: Sant Joan les Fonts
ALUMNE: Jaume Badosa

Jo sóc en Jaume Badosa del consell de redacció de la revista Tot de tots de l'escola pública Castanyer, i per a mi la revista significa una responsabilitat que s'ha de complir i que fa que ens mentalitzem i que comencem a conèixer més a fons temes que semblen poca cosa, però que cada vegada que vas endinsant-hi semblen més interessants.

Nosaltres vam ser elegits com a components del consell de redacció, i al principi em semblà una tasca per a la qual no estava capacitat, però al final vaig accedir-hi.

Al principi em costà adaptar-me, buscar informació, passar-la en net, coses noves per a mi, però personalment crec que ara si em tornessin a demanar per a formar part del consell contestaria "sí".

Sí, pels coneixements que aporta formar part de la revista.

Sí, perquè és divertit compaginar, dibuixar, etc.

I sí, per la satisfacció de veure publicats els teus esforços.

Per a mi, aquestes revistes són molt importants, ja que amb elles cada cop fem possible que el català sigui cosa de tots.

Resumint: crec que per a tot el consell de redacció de la revista, significa responsabilitat, gresca i satisfacció.

REVISTA: Petjades
ESCOLA: Annexa de Girona
LOCALITAT: Girona
ALUMNE: Elia Torroella Busquets

REVISTA: Tot de fons
ESCOLA: Castanyer
LOCALITAT: Sant Joan les Fonts
ALUMNE: Jaume Badoas

Represento el consell de redacció de la revista Petjades de l'escola Annexa de Girona. I he intentat fer una valoració del que significa per a mi la revista i què hem après tots en aquestes jornades tan interessants.

Per a mi, la revista és molt útil, ja que treballem molt en equip, i, a més d'aprendre molt la llengua catalana, convivim força amb el món de la premsa. Intentem reconèixer els nostres errors. A part tots aquests fets tan positius per a la nostra cultura, formem la nostra personalitat i convivim socialment.

Aquesta trobada amb tots els nois i noies de Catalunya que fan la seva revista, ens ha donat molts ànims de continuar i tornem a Girona disposats a millorar la nostra revista prenent exemple de les vostres propostes.

REVISTA: Estel

ESCOLA: A. Torroja i Miret

LOCALITAT:

ALUMNE: M. Josepa Isern

Sóc M. Josepa Isern del Col·legi A. Torroja i Miret, i formo part del consell de redacció de la revista Estel d'aquesta escola.

Per a tots els que formem el consell de redacció, aquestes jornades, d'aprendre coses noves i de conèixer revistes d'arreu de Catalunya, ens donen una gran motivació per continuar treballant, ja que veiem que la feina ens és reconeguda per la gent.

L'Estel es fa des de tres punts de vista: el treball a l'aula, per a comunicació amb els pares, i com a mitjà de cultura al poble.

Ara, a la nostra escola formem part del consell de redacció sis mestres i alumnes de 8è, que cada trimestre es canvien per poder passar tots per aquesta experiència. No ens costa res de fer aquest treball, perquè ens agrada fer-ho i fins i tot ens ho passem bé.

D'aquesta reunió al diari AVUI, suposo que en podrem treure molts profits, en l'intent de millorar la nostra revista Estel.

Jo crec que d'aquestes jornades, se n'haurien de fer més, perquè tothom pugui saber què és i com es fa una revista d'escola.

REVISTA: Onada
ESCOLA: Sta. Maria de Cervelló
LOCALITAT:
ALUMNE: Josep Anton Caballero

REVISTA: Onada
ESCOLA: Sta. Maria de Cervelló
LOCALITAT:
ALUMNE: Josep Anton Caballero

Sóc del consell de redacció de la revista Onada del col·legi Santa Maria de Cervelló.

Quan confeccionem una de les revistes per a tots els alumnes de l'escola, no pensem en altra cosa sinó que la revista sigui el més representativa possible dels interessos de l'escola. També pensem que ha de tenir uns temes que agradin als pares, mestres i alumnes. El nostre consell de redacció és de setze components aproximadament.

Aquestes jornades em semblen molt interessants, per una part perquè hem conegut gent que també fa revistes escolars i que són molt interessants, per una altra perquè ens han donat noves idees sobre temes per posar a la nostra revista. Li dono les gràcies a l'AVUI per haver-nos donat aquesta oportunitat.

REVISTA: Bellesguardàs

ESCOLA: Bellesguard

LOCALITAT: Barcelona

ALUMNE: Albert Riera

Jo sóc l'Albert Riera del consell de redacció del diari **Bellesguardàs**, de l'escola Bellesguard, i vaig ser escollit per la professora.

Primer la nostra revista era d'àmbit escolar, i ens va alegrar molt sortir d'aquest àmbit per donar-nos a conèixer a distintes escoles, primer sortint a l'AVUI i després assistint a aquest congrés. Valoro positivament aquesta trobada, encara que trobo que ha estat de poc temps.

No ens hem pogut relacionar gaire amb les altres escoles.

Hem après vivències noves i hem vist revistes fetes d'altra manera.

A més s'ha lligat molt bé fent una mica de cultura per Barcelona, la qual cosa trobo molt ben pensada.

Aquestes ponències ens han servit per saber coses noves per poder millorar les publicacions de l'escola.

Aquestes trobades, encara que curtes, no han estat inútils perquè hi ha hagut noves experiències i convivències, i espero que se'n puguin fer més sovint d'aquests congressos.

M'ha semblat que hi ha escoles que s'esforcen molt a fer publicacions, i per a nosaltres fer les revistes representa posar en marxa la creativitat dels alumnes i donar-los alguna cosa perquè puguin expressar el que pensen lliurement.

Els exemplars els confeccionem mitjançant fotocòpies.

REVISTA: Xerriol
ESCOLA: Flama
LOCALITAT: Manresa
ALUMNE: Serafi del Arco

REVISTA: Belleguard
ESCOLA: Belleguard
LOCALITAT: Barcelona
ALUMNE: Albert Biers

Em dic Serafi i sóc de l'escola Flama de Manresa, on fem la revista Xerriol.

Per a mi, aquesta jornada ha estat molt interessant per unes quantes raons: la primera perquè he pogut conèixer una sèrie de persones, en concret de nois i noies, i hem pogut fer amistats... etc.

En segon lloc, ha estat una experiència que ens ha permès de conèixer altres revistes i escoles, i veure com funcionen.

Per a mi, la revista significa un espai on tant alumnes, mestres, etc., expressen les seves coses, a més ens ajuda a conèixer una mica el món periodístic etc..., ja que vas a la impremta, fas reportatges...

Així, també en el nostre nou enfocament, en veure altres revistes, ens ajudarà a tenir moltes més idees.

LA REVISTA IDEAL

La revista d'escola ha d'ésser una eina de treball que ha d'informar amb absoluta llibertat d'expressió sobre tot i sobre tots, fins i tot els mestres, i ha d'entretenir. Ha d'ésser també una eina de treball que arribi als pares, per saber entre altres coses, les que nosaltres fem a l'escola, s'ha de poder repartir per tot el poble o barri i si es pot a les altres escoles de Catalunya.

La revista escolar ha d'estar feta per tots els alumnes de l'escola, amb la col.laboració de tots els nois i noies, des de primer fins a vuitè, i dels seus mestres, ben coordinats per un equip de responsables que treballin amb interès i il.lusió.

Creiem que una revista escolar ha de tenir una editorial, ha d'incloure informació de l'escola i del barri o del poble, entrevistes amb gent important, contes, poesies, dibuixos, acudits, passatemps, etc.

Ens agradaria poder rebre notícies de fora de la nostra escola i del nostre poble, i sobretot ens agradaria que la gent gran estigués disposada a col.laborar amb nosaltres, i que la gent important es deixés entrevistar.

La revista hauria de tenir una imatge entretinguda, original i gens monòtona, amb una impressió neta i polida, en colors i amb fotografies.

Per això, per fer una revista com cal, necessitaríem un bon equip tècnic amb aparells moderns d'impressió.

Nosaltres creiem que les revistes escolars haurien d'ésser gratuïtes; hi podríem incloure publicitat, però pensem que seria millor comptar amb ajudes econòmiques de la Generalitat i dels Ajuntaments de cada poble o barri.

LA REVISTA IDEAL

LA REVISTA IDEAL

- Fer una revista que sigui neta, polida, com un llibre petit, informatiu i divertit.
- Que tingués entreteniments, acudits, etc..., i que els lectors s'ho passin bé.
- Que tingués moltes pàgines com un llibre, i la tapa, cada temporada, d'un color significatiu i que tingués més acció.
- Que tingui color a tota la revista, que els lectors que la llegeixin s'interessin pels concursos.
- Que hi hagués fotografies.
- Feta per tots el alumnes de l'escola.
- Que agradés a tothom.
- Que hi hagués publicitat.
- Més contes.
- Que hi hagués l'editorial.
- Gràfiques que tractin de l'escola.
- Que s'anomenés RASTAPOUMPUS o PITUDIVERTIT.
- Que els extres tinguessin retallables.
- Que fos la millor, que passés els límits.
- Que hi hagués cançons.

LA REVISTA IDEAL

Com m'agradaria que fos la revista de la meva escola:

Que hi hagués un full de cada color, que hi hagués cartes anònimes, que hi possessin l'anagrama de Barcelona'92, que les fotografies fossin de colors, que hi hagués historietes de l'Snoopy, que es publicués cada setmana, que una pàgina fos per a criticar els professors, que la mida fos de mig foli, que tothom del món la llegís, que s'entrevistés gent important, que es vengués a diferents llocs.

LA REVISTA IDEAL

Com ens agradaria que fos la revista:

Al nostre grup ens agradaria que hi col.laboressin tots, des dels alumnes de primer fins als de vuitè, des dels mestres de primer fins als de vuitè i els pares de tots els alumnes.

Que tractés d'experiències viscudes i que s'utilitzés com a eina de treball.

Nosaltres creiem que si hi col.laboràvem tots, faríem la revista ideal.

Que tots els col.legis tinguessin una impremta per a fer la revista.

Que aquesta revista arribés fins als pares per a saber, entre altres coses, les que fem a l'escola.

Que totes les revistes tinguessin passatemps.

Que no tinguessin cap problema econòmic ni social.

El periòdic també s'hauria de repartir per tot el barri, el poble i, si es pogués, per tot Catalunya.

Que es faci amb interès i il.lusió.

Escola Agnès Armengol

LA REVISTA IDEAL

Com seria la revista ideal:

La tapa seria amb la il·lustració, segons l'època. Primer un petit editorial en el qual s'expliqués el contingut de la revista, després amb apartats que inclourien seccions:

GENT MENUDA, que inclouria: dibuixos

contes
informació
etc.

GENT MITJANA, que inclouria: esports

entreteniments
acudits
poesies
redaccions
etc.

GENT JOVE, que inclouria:

música
pel·lícules
esports
literatura
etc.

GENT GRAN, que inclouria: música clàssica

entreteniments
etc.

Això de gent... són parts, i el de dins, seccions. En el mig del periòdic, es posaria una mena de concurs, retallable, més pensat per a gent menuda, però de vegades potser per a gent jove. Aleshores, d'aquests concursos sortirien guanyadors i se'ls entregarien premis.

El seu nom seria GENT DE TOTES MENES, i també podrien participar-hi tota classe de gent. Al final de la revista, s'hi posarien entrevistes amb gent important o enquestes per fer a la gent del carrer.

A l'última plana de la revista, s'hi posaria publicitat i temes d'actualitat, com ara Reagan i Gaddafi.

Quan sortís a finals de mes, un calendari retallable.

Escola Bellesguard

LA REVISTA IDEAL

LA REVISTA IDEAL

M'agradaria que la revista fos:

- 1.- Que no tingués problemes de finançament.
- 2.- Que fos en colors.
- 3.- Que no hi hagués problemes d'impressió.
- 4.- que hi hagués moltes fotografies.
- 5.- Que fos gratuïta.
- 6.- Que hi hagués entrevistes.
- 7.- Que es fes amb aparells moderns.
- 8.- Que regalessin alguna cosa en cada número.
- 9.- Que rebéssim notícies de fora de la nostra ciutat.
- 10.- Que hi hagués una bona coordinació.
- 11.- I el més important, que fos el més divertida possible.

LA REVISTA IDEAL

- 1.- Llibertat d'expressió sobre tot i "tots".
- 2.- Unànime col.laboració.
- 3.- Comptar amb ajudes econòmiques per part de la Generalitat i l'Ajuntament de cada població.
- 4.- Imatge entretinguda, original i no gens monòtona.
- 5.- Gent important disposada a col.laborar-hi: enquestes, ajuda tècnica, etc.
- 6.- Bona organització i disposició.
- 7.- Bon equipament tècnic per a realitzar-la.
- 8.- Crear seccions i nomenar el seu cap.

Escola Municipal Casas

E.P. Les Corts

C.P. Madrid

VALORACIO I CONCLUSIONS DE LES JORNADES

Aquestes Primeres Jornades sobre "Els Diaris de les Escoles", organitzades pel diari AVUI i l'ICE de la Universitat de Barcelona, han servit per veure que la feina ens és reconeguda per la gent, i ens ha donat la possibilitat de donar-nos a conèixer a les altres escoles, primer sortint a la "Finestra Oberta" de l'AVUI i després assistint a aquestes jornades. Tot això és una gran motivació per a continuar treballant.

Hem pogut fer amistat amb nois i noies d'altres escoles que també fan revistes i veure com funcionen i com fan les seves revistes.

Aquesta reunió ha suposat una forma d'aprenentatge perquè hem vist revistes d'arreu de Catalunya fetes d'una altra manera, que ens han semblat molt interessants, i ens ha ajudat a tenir moltes idees noves per a millorar les nostres publicacions, prenent exemple de les propostes dels nostres companys.

Ha estat beneficiós, ja que hem pogut veure coses que a les nostres revistes no tenim, que ens han servit perquè a les pròximes que surtin puguin comptar amb aquelles que li mancaven.

Hem conegut com es treballa de veritat en un periòdic. La visita al diari AVUI i conèixer el seu funcionament ens ha obert les portes cap a altres idees per poder aplicar a les nostres revistes.

Com a fruit de les Primeres Jornades dels "Diaris de les Escoles", hem arribat a una sèrie de conclusions, que no hauríem reflexionat de no ser per l'interessant treball col·lectiu realitzat aquests dos dies:

- L'activitat més important ha estat la relació i comunicació entre els diferents representants de les revistes de tot Catalunya, iniciant així una amistat de la qual hem après moltes coses.
- Cada revista s'ha adonat dels seus errors i dels seus punts positius, als quals potser no es donava importància.
- Hem après a parlar en públic i a improvisar si cal.
- Ens hem informat de les revistes, que encara que són llunyanes, ara ens les intercanviarem, i hem après a donar-los importància i estima.

Creiem que d'aquestes jornades se n'haurien de fer més, perquè tothom pugui saber què és i com es fa una revista d'escola.

VALORACIO DE LES JORNADES

Com a fruit de les "Primeres Jornades sobre revistes escolars", hem arribat a una sèrie de conclusions, que no hauríem reflexionat de no ser per l'interessant treball col·lectiu realitzat aquests dos dies.

- 1.- Com a base, i més important activitat, la relació i comunicació entre els diferents representants de les revistes de tot Catalunya, iniciant així una amistat, de la qual hem après moltes coses.
- 2.- Cada revista s'ha adonat dels seus errors i dels seus punts positius, als quals potser no es donava importància i es menyspreaven.
- 3.- Hem après a parlar en públic i a improvisar, si cal.
- 4.- Nosaltres els joves interessats en el món informatiu (o de la premsa), ens hem integrat així, una mica, en el món de la premsa i periodístic.
- 5.- Ens hem informat de les revistes, que encara que són llunyanes, ara ens correspondrem, i hem après a donar-los importància i estima.

I per últim, per a tots i cada un de nosaltres, han resultat unes jornades molt divertides i interessants.

Revistes: Xerriol
Petjades
L'Estel
Onada

VALORACIO DE LES JORNADES

Què em semblen aquestes jornades:

Els matins una mica avorrits i les tardes divertides.

Aquesta és una experiència molt maca, perquè hem fet sortides divertides. Hem conegut molta gent i ens han obsequiat.

Aquesta és una experiència inoblidable, hem conegut molta gent, hem comparat revistes d'altres escoles d'arreu de Catalunya, la sala del Consell de Cent en part ens ha agradat molt. Això ho hauríem de fer més vegades.

Es una experiència que ens agradaria repetir, suposem que a tots i creiem que la recordarem tota la vida.

Donem les gràcies a l'Alcalde i a la senyora Ferrusola, la dona de Pujol, President de la Generalitat de Catalunya.

VALORACIÓ DE LES JORNADES

En conjunt ens ha semblat (el Simpòsium) molt interessant i entretingut, encara que algunes ponències han estat molt llargues i avorrides.

Creiem que és una experiència molt útil i que es podria tornar a repetir. Ens ha servit a les persones que hem escollit aquest camí (Ciències de la Informació) per a formar-nos una idea més complexa d'aquesta professió i lliurar-nos dels dubtes que teníem.

També ens ha permès conèixer noves persones, noves idees i intercanviar opinions diverses.

Finalment la visita al diari i conèixer el seu funcionament ens ha obert les portes cap a altres idees per poder-les aplicar a l'hora de confeccionar les nostres revistes. A més ens ha ajudat a conèixer millor el funcionament d'una impremta, les diferents seccions, etc.

Escola Municipal Casas
Escola Pública Les Corts
Escola Pública Madrid

VALORACIÓ DE LES JORNADES

A nosaltres, aquestes jornades ens han semblat molt interessants perquè hem conegut noves tècniques d'impressió, noves idees, com l'apartat de crítica, etc., també les hem trobat molt divertides perquè hem conegut com es treballa de veritat en un periòdic.

Les sortides a l'Ajuntament i a Montjuïc van ser molt divertides.

Per últim donem gràcies al diari per haver-nos deixat passar uns dies tan divertits.

VALORACIO DE LES JORNADES

Ha estat molt interessant perquè ens hem pogut comunicar amb altres persones d'arreu de Catalunya.

Escola Bellesguard

VALORACIO DE LES JORNADES

VALORACIO DE LES JORNADES

Què ens han semblat les jornades:

Ens han semblat molt bé, hem pogut conèixer gent d'altres llocs i revistes, i un periòdic, l'AVUI. Hem pogut saber que és l'únic en català de tot Catalunya i de tot Espanya.

Hem pogut conèixer els països que volen organitzar les Olimpíades '92.

Som molt optimistes i creiem que Barcelona serà la seu olímpica.

Hem conegut més d'aprox Barcelona i el diari AVUI.

Hem pogut veure la dona de Pujol i a Pasqual Maragall a l'Ajuntament.

Escola Agnès Armengol

VALORACIO I CONCLUSIONS DELS PROFESSORS

Al llarg dels dies de treball, els professors varen anar recollint les seves opinions sobre els diferents aspectes que varen anar sorgint relacionats amb l'elaboració de la publicació i finalment varen presentar aquestes conclusions i suggeriments sobre les quals tots varen estar d'acord:

Voldrien que la revista escolar fos:

- a) Una part del projecte educatiu del centre i que servís com a mitjà per a interdisciplinar assignatures i globalitzar aprenentatges.
- b) Un canal per a fer viure als nois la dinàmica de l'escola des de pàrvuls fins a vuitè. També per als mestres.
- c) No únicament una tècnica de treball a l'aula i dins del projecte educatiu de l'escola, sinó també una forma de posar en contacte escola i pares i també canal de difusió i normalització cultural i lingüística a l'escola i al barri.
- d) Més oberta als alumnes i que el grau de participació del mestre sigui el de guia orientador i estructurador dels aprenentatges proposats, però que la revista sigui més dels alumnes.
- e) Organitzada a partir del Consell de redacció, i que aquest estigués format per pares, alumnes i mestres.

Finalment creuen que el Departament d'Ensenyament s'hauria de fixar més en el treball tan important que representa per a una escola editar una publicació i que hauria de donar suport econòmic i tècnic per tal d'impulsar les iniciatives.

L'EXPOSICIO DE LES DIFERENTS REVISTES

Amb motiu de les jornades i també del treball de recopilació i arxiu que es porta a terme des del diari, s'havien recopilat unes quatre-centes revistes escolars. No cal dir la importància de la "Finestra oberta a l'escola" com a element catalitzador de gran nombre d'aquestes revistes.

Amb tot, fou necessari evitar i, més tard, telefonar a tots els Centres de Recursos, perquè ens trametessin exemplars que no disposàvem, tant per al treball, com per a l'exposició, donat que havia de representar un xic tot el ventall de possibilitats de les diferents revistes.

El treball de classificació encara no està llest i això va plantejar la necessitat d'agrupar-les geogràficament. D'aquesta manera s'acomplien dos objectius; la fàcil manipulació i consulta, i deixar entreveure les àrees on es realitzen més treballs d'aquest tipus.

Aquesta distribució geogràfica consistia en dues taules o taulells on s'exposaven les revistes i al darrera un plafó amb plànols de les diferents comarques de Catalunya. En aquests mapes es volia reflectir un xic la situació geogràfica de les escoles que havien presentat els seus treballs o revistes. De totes aquestes quatre-centes revistes que es presentaven als dos taulells, s'hi ha d'afegir les que els mateixos participants a les jornades hi aportaren.

Hem de dir que la zona on hi havia l'exposició fou un nucli de trobada, intercanvi que donà la nota de caliu fora de les sessions de treball i xerrades, donada la poca relació que hi ha entre els diferents centres o escoles que realitzen revistes escolars. Donà una visió de les diferents estructures, sistemes, compaginació... de cada una de les publicacions. El fet que fos molt fàcil la seva consulta i manipulació va fer que la seva utilització molt profitosa i òptima.

